

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. F. JANSENS, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 39, nr. 130 - Kerstmis 2008

Foto ± 1965

De toekomst ziet men niet, wel het verleden.
Dat is hoogst merkwaardig, want onze ogen zitten niet op onze rug.

Eugene Ionesco

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Inhoudstafel	2
Voorwoord	3
De broederschool	4
Verhoog je kansen!	6
Gelijke Onderwijskansen (GOK)	8
RA...RA...RA...	9
En het olympisch goud gaat naar ...	11
Van Afrika tot in ...	12
Beestige bureu	15
Bezinningsdagen van het zesde jaar	18
Puur natuurtalent	21
Körperwelten	22
Radio LCO	23
Bezoek aan het justitiepaleis	24
Hola que tal	27
De verandering	28
The Falling Man	29
Kalender 1ste trimester schooljaar 2008-2009	31

Voorwoord

Beste mensen

Met de kerstvakantie voor de deur is het goed om even terug te kijken op het voorbije trimester. In deze Uitkijk kunt u zelf nalezen wat er de voorbije maanden allemaal gebeurde en veranderde.

Als nieuwe directeur van het Lutgardiscollege doet het me deugd om te zien hoe kwaliteitsvol en geëngageerd leerkrachten zich elke dag opnieuw inzetten voor hun lessen en leerlingen. Ook vele anderen helpen het hele gebeuren van lesgeven, opvoeden en school maken te realiseren. Zelf heb ik mogen ervaren dat het leren kennen van een nieuwe werk- en leefomgeving een hele opdracht is. Voor onze vele nieuwe leerlingen en leerkrachten is dat niet anders. Daarom een woord van dank aan ieder van u die ertoe bijdragen dat nieuwkomers zich goed voelen in het Lutgardiscollege.

Naast het inwerken in deze nieuwe functie heb ik me het afgelopen trimester toegelegd op een correcte invulling van het participatiedecreet op school. De leerlingenraad, de ouderraad en de schoolraad komen regelmatig samen om vorm te geven aan een nog beter Lutgardiscollege.

De decreten over het taalbeleid en het gelijke kansenbeleid hebben tot gevolg dat er NILT- en GOK-uren ingericht worden. U leest er meer over in deze Uitkijk. De implementatie van het decreet over functiebeschrijvingen, functioneringsgesprekken en evaluatie zal dit schooljaar vorm krijgen. De Vlaamse overheid kan veel decreten uitvaardigen, ze zullen pas een gunstig effect hebben als ze toegepast worden op maat van elke school. In die zin is de geest van een decreet belangrijker dan de letter.

Zoals net gesteld is het mijn verantwoordelijkheid om de vele richtlijnen met het nodige gezond verstand aan te wenden voor een nog betere schoolwerking. Gelukkig word ik hierin bijgestaan door velen zodat het Lutgardiscollege langzaam maar zeker de door de Vlaamse overheid aangegeven weg kan inslaan: zorgen voor kwaliteitsvol onderwijs waarbij ieder zich goed en betrokken voelt.

Gelukkig is er dan nu voor iedereen die welverdiende kerstvakantie. Ik hoop dat ieder van u geniet van de gezelligheid van de eindejaarsperiode en dat u tijd maakt voor de mensen die u lief zijn.

Een deugddoende vakantie toegewenst!

F. Janssens, directeur

De broederschool

De Maristendriehoek: Vorstlaan – Zandgroeflaan met de E. Steenostraat en de Wahalaan.
of in de volksmond, de broederschool

officieel van:

1911 tot 1961: het H. Hartinstituut

1961 tot 1974: het Champagnatcollege

1974 tot .....: het Lutgardiscollege

Over het verleden van het Lutgardiscollege wil ik – aan de hand van deze oude foto – het even hebben.

We naderen stilaan het eeuwfeest van enkele gebouwen van het college, meer bepaald: de feestzaal, de kapel, de klassen van de basisschool, op de bovenste verdieping na.

1911 is het stichtingsjaar van de school en het zijn de Broeders Maristen die aangezocht werden om de leiding van de school op zich te nemen.

We zijn in 1958. Een kleine halve eeuw wel en wee op school behoort voorgoed tot het verleden. Het is ook het magische jaar van de wereldtentoonstelling op de Heizelvlakte. Hier op het domein zijn verbouwingen aan de gang. De mooie neogotische kapel, de oogappel van monsieur Waugez, onze weldoener, krijgt een bijkapel en wordt de Champagnatkapel.

De stichter van de congregatie Broeders Maristen, Marcellinus Champagnat, werd op Pinksterdag 29 mei 1955 te Rome zalig verklaard. Dat heuglijke feit moest aandacht krijgen. Onze oversten zochten naar een geschikte plaats om hem te eren. Ze kozen voor Oudergem, voor hun eigendom.

De wereldtentoonstelling bracht nieuwe visies met zich mee. Het architectenwereldje vond er blijkbaar zijn gading en koos voor een nieuwe aanpak: eenvoudige stijlen en goedkopere materialen, gedaan met het klassieke bouwen: het beton was de toekomst.

Wie de nieuwe en de oude kapel binnen eens kritisch bekijkt en vergelijkt, ziet dat de overgang van de stijlen geslaagd is: in het oude gedeelte de (decoratieve) overvloed en in het nieuwe gedeelte de eenvoud. Verleden, heden en toekomst “leven” er als het ware harmonieus samen terwijl ik een ander gevoel krijg bij het zien van het witte blok (op de foto) dat tegen de zijgevel van de oude kapel geplakt is. Naar mijn gevoel heeft de eenheid van kapel en feestzaal met haar prachtige gevel, ramen en deuren toch wel een dreun gekregen.

Je kunt het ook anders bekijken: de blok past beter bij het broederhuis met erachter het humanioragebouw dat in de jaren '50 werd opgetrokken. De boom breekt mooi die zware hoek. Gedane zaken nemen geen keer. Na de wereldtentoonstelling viel de wereld niet stil, ook niet op school, want de veranderingen in de loop der tijden volgden elkaar op.

Ondertussen is Pater Champagnat op 18 april 1999 heilig verklaard. Hij krijgt nog mensen over de vloer om hem te eren: vooral de Kroatische gelovigen houden hier hun zondagsviering en ook hun jonge mensen komen kaarsjes aansteken.

2008: ... Jullie zien nog geregeld vier oude broeders in het klooster of het broederhuis. Er staan geen broeders meer in de klassen, en er is dus ook geen overdracht meer van die typische maristengeest die er heel lang waaide.

“Wat is dan die maristengeest?”, hoor ik wel iemand vragen. Om te beginnen heeft iedere school wel degelijk een etiket en geest. Ik probeer het dan maar. De maristengeest is om te beginnen de geest van Champagnat veilig stellen en er naar leven. De maristengeest is dit: een familiegeest creëren op school waar eenieder zijn plaats krijgt en evenveel aandacht. Champagnat was geen kamergeleerde maar een zeer praktische mens, een wijze man die zijn tijd vooruit was. Hij zei o.a. dat elke leerling de moeite waard is om voor te leven, dat elk kind een godsgeschenk is. Ook zei hij dat wie niet van kinderen houdt, beter niet in het onderwijs staat en zich niet met opvoeding bezighoudt. Voor hem was onderwijzen, lesgeven, opvoeden de tweede roeping van een Marist, na de eerste weliswaar, waarbij men kiest om kloosterling te zijn.

“De maristengeest is dit: een familiegeest creëren op school waar eenieder zijn plaats krijgt en evenveel aandacht.”

Ziedaar wat ik over de oude foto en de bijna honderdjarige te zeggen heb. Leraars en leerlingen geven blijk van ontzaglijk veel inzet om de school staande te houden. Die MARISTENGEEST, zou dat niet het cement zijn dat de bakstenen bij elkaar houdt?

Goede moed!

Broeder Hubert Genbrugge, Marist.

Verhoog je kansen!

Over decreten en schoolorganisatie

De Vlaamse Gemeenschap organiseert Nederlandstalig onderwijs in Vlaanderen en Brussel. Hiertoe vaardigt zij decreten uit en verstuurt ze omzendbrieven. Langs deze weg kan de minister van onderwijs, Frank Vandenbroucke, zijn visie langzaam doordrukken in de dagelijkse schoolwerking. Zo is het algemeen geweten dat hij veel belang hecht aan leerzorg. In dit kader is het Lutgardiscollege vanaf dit schooljaar een GOK-school, wat betekent dat onze school werk maakt van gelijke onderwijskansen. U kunt er elders in deze Uitkijk meer over vernemen.

Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel telt heel wat leerlingen uit taalgemengde en anderstalige gezinnen. Dit schept kansen voor onze leerlingen om in contact te komen met andere culturen. Onze leerlingen krijgen zo de mogelijkheid om hun Frans of Nederlands te verbeteren en in te oefenen. Het

Het Lutgardiscollege voert een taalbeleid met het Nederlands als schooltaal en geeft extra ondersteuning voor leerlingen die het Nederlands of Frans beter willen beheersen. Ook worden in het 1ste jaar leerlingen in kleine klassen geplaatst zodat de leraar hen goed kan opvolgen. Sinds dit jaar komen daar huiswerkklassen bij, met de bedoeling nog meer ondersteuning te geven. Leerzorg, met een duidelijke focus op taalonderricht, is dus geen dode letter. Ook de scholengemeenschap ziet het zo, ze deelt immers bijkomende lestijden uit voor taalbeleid. De Vlaamse Gemeenschap ten slotte, geeft heel wat bijkomende lesuren (de Brussel-bonus) wat voor een kleine school als het Lutgardiscollege neerkomt op bijna 3 bijkomende leraarambten.

Veel scholen maken op dit ogenblik werk van het decreet over functiebeschrijvingen en evaluatie. Elk personeelslid moet een functiebeschrijving krijgen en over uiterlijk 3 jaar ook een evaluatie. De

meeste scholen zijn al van start gegaan met het opstellen van functiebeschrijvingen en het voeren van functioneringsgesprekken. Leraren en secretariaatsmedewerkers moeten hierbij gecoacht en opgevolgd worden. Dit gebeurde vroeger ook maar nu dient alles geformaliseerd te worden. De minister hoopt zo een instrument aan te reiken aan directies om elk personeelslid te motiveren om de gevraagde kwaliteit te leveren. Als de directie het personeelslid hierbij moet helpen, is dit positief. Een win-win situatie voor iedereen en vooral voor de schoolwerking. En wat met de evaluaties? Die liggen voor de meesten nog erg veraf, eerst moeten die functiebeschrijvingen er komen.

Een ander belangrijk punt dat ik hier wil aanhalen is het kwaliteitsdecreet. In de nabije toekomst zullen scholen doorgelicht worden in functie van hun beleidvoerend vermogen. Directies moeten immers niet enkel uitvoeren wat voorgeschreven wordt, ze zullen ook moeten nadenken over onderwijsmateries, standpunten innemen en er hun beleid op afstemmen. Op dit ogenblik wordt het beleid van de directeur in het Lutgardiscollege ondersteund door 3 graadcoördinatoren. Ongeveer 2% van het lestijdenpakket wordt hiervoor gebruikt, samen met 4 uren voor taak- en functiedifferentiatie. Dit is het begin van de vorming van een middenkader dat het beleid van directies professioneel moet ondersteunen. Men zou kunnen spreken van beleidsondersteunend vermogen. Dit alles past in het kader van de evolutie naar meer schoolautonomie.

"Uiteindelijk staat of valt een goede schoolwerking met veel inzet, goede wil en de nodige professionaliteit."

Het gelijke kansendecreet, functiebeschrijvingen en evaluatie, het kwaliteitsdecreet, ... Wie erover nadenkt merkt onmiddellijk op dat dit alles vroeger ook bestond. Uiteindelijk staat of valt een goede schoolwerking met veel inzet, goede wil en de nodige professionaliteit. Is ook dat niet wat leraren van hun leerlingen vragen? Met Kerstmis voor de deur krijg ik tijd om hierover na te denken. En een aanloop te nemen naar de rest van het schooljaar.

F. Janssens, directeur

Gelijke Onderwijskansen (GOK)

In een katholieke school zoals het Lutgardiscollege is de zorg voor kwetsbare jongeren eigen aan het opvoedingsproject. De school stelt zich open voor al wie in onze maatschappij, op welke manier ook, kansarm is. Ongeacht achtergrond of schoolloopbaan moeten alle leerlingen kansen krijgen om zichzelf te vormen en zich verder te ontplooien. Bovendien is het belangrijk dat iedere leerling plezier kan beleven aan zijn schooltijd en in een school terecht kan waar rekening gehouden wordt met de mogelijkheden en de inbreng van elk individu.

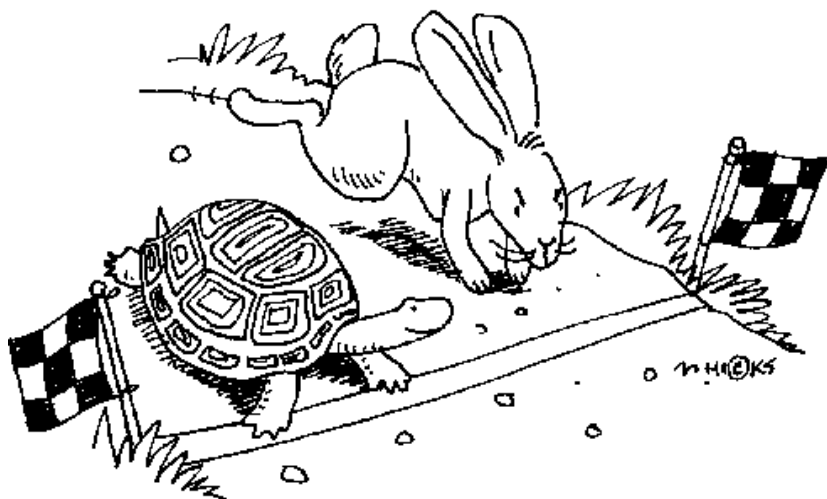
"Ongeacht achtergrond of schoolloopbaan moeten alle leerlingen kansen krijgen om zichzelf te vormen en zich verder te ontplooien."

Kansarme leerlingen hebben binnen ons schoolproject recht op extra begeleiding en ondersteuning. Via het GOK-decreet krijgen wij vanaf dit schooljaar voor de eerste graad extra uren voor het realiseren van een ondersteuningsbeleid. Zo zijn wij momenteel bezig met het ontwikkelen van een visie waar het hele schoolteam achterstaat, die niet alleen ten goede komt van de leerlingen van de doelgroep, maar ook van alle leerlingen van de school. Het is steeds de bedoeling een onderwijspraktijk uit te bouwen die rekening houdt met de taalachtergrond en de diversiteit van elke leerling.

De decretaal vastgelegde GOK-thema's zijn: preventie en remediëring van ontwikkelings- en leerachterstanden,

taalvaardigheidsonderwijs, omgaan met diversiteit, socio-emotionele ontwikkeling, leerlingenparticipatie en ouderbetrokkenheid, doorstroming en oriëntering. Het is de bedoeling dat wij binnen deze domeinen onze eigen doelstellingen formuleren.

Dit was, samen met het ontwikkelen van een visie, onze voornaamste opdracht van het eerste trimester. Een eerste leerkrachtenbevraging was hierbij een grote hulp. Ondertussen organiseerden we ook 3 huiswerkklussen per week rond leren leren. Heel wat leerlingen schreven zich hiervoor in.

Vanaf het tweede trimester is het de bedoeling dat alle vakken tijdens die huiswerkklassen aan bod kunnen komen. Naast deze coaching van leerlingen zal ook nog aandacht besteed worden aan co-teaching en extra splitsing van groepen.

Door een kritische zelfevaluatie willen we de slagkracht de efficiëntie van ons beleid ook steeds blijven toetsen om zo op elk moment te kunnen bijsturen. Het hoofddoel is het schoolgaan voor alle leerlingen te optimaliseren, binnen het beleidskader dat men van ons vraagt: blijven zorgen voor een sterke en warme school.

Wij houden u zeker op de hoogte in de volgende Uitkijk !

L. Vandermosten en E. Lemmens, de GOK-coördinatoren

RA...RA...RA...

Pik je ook wel eens een quiz mee op tv? Kan je genieten van een raadsel, een doordenkertje, een woordspel, zeker als je het juiste antwoord weet? Of zap je liever weg?

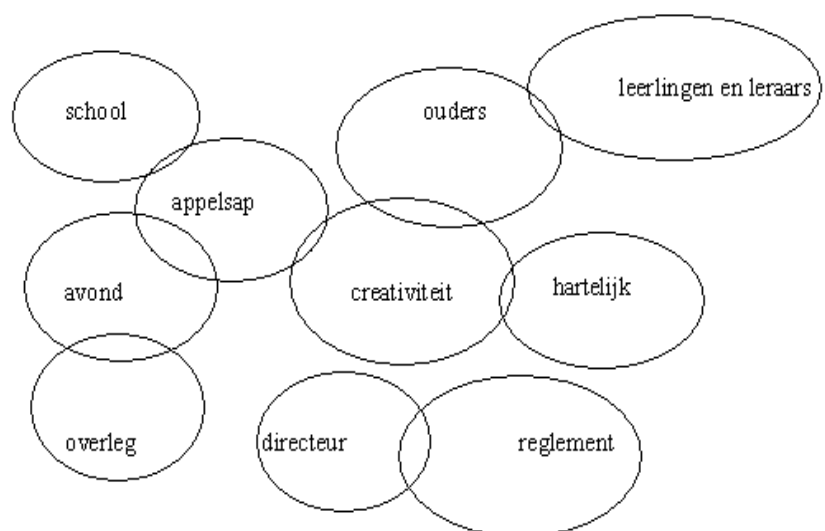
Mag ik je dan vragen nu toch even mee te doen? Het is niet moeilijk. Het vraagt niet veel van je tijd of hersenactiviteit .

En wat kan je winnen?

Een glimlach van de juf.

Hier komt hij dan: de quizvraag van de maand. Laat u blik glijden over de volgende woordenreeks:

En het juiste antwoord is: SCHOOLRAAD.

Op initiatief van de directeur werd, in overeenstemming met het participatiedecreet, een schoolraad opgericht. Deze raad heeft “vertegenwoordigers uit de verschillende geledingen”, zoals dat heet. Concreet betekent het dat twee leerlingen, twee ouders, twee leraren en een vertegenwoordiger van de lokale gemeenschap deel uit maken van deze raad. De directeur is aanwezig als waarnemer, maar heeft geen stemrecht. De schoolraad van het Lutgardiscollege telt acht leden:

de leerlingen Jourik Dessaer en Valerie Vansteenbergen, de ouders Pieter Desutter en Claudine Martens, Annelies De Splentere van de lokale gemeenschap, de leraren Filip Fleurbaey en Els Marchand, directeur Freddy Janssens.

We hebben ook een voorzitter: Valerie Vansteenbergen van het zesde jaar. Zij is ook afgevaardigde van de leerlingenraad.

“... het is best boeiend om de vragen en verwachtingen van leerlingen en ouders te horen en die te toetsen aan je eigen ideeën.”

De schoolraad is dit jaar al twee avonden samengekomen: op 9 oktober en 25 november. Er volgen dit schooljaar nog 3 à 4 vergaderingen.

De taak van de schoolraad wordt in het decreet als volgt omschreven: “De schoolraad heeft als taak advies te geven aan het schoolbestuur over alle aangelegenheden die de leerlingen, de ouders of het personeel aanbelangen.” Op de twee voorbije vergaderingen werd o.a. een huishoudelijk reglement opgesteld en spraken we over de werking van de andere raden, zoals de leerlingenraad, de milieuraad, de pedagogische raad en de ouderraad. Ook de offerte van de inrichting van het biologielokaal werd voorgesteld en we hadden het over het roken aan de schoolpoort, de toestand van de toiletten onder het hoofdgebouw...

Door de specifieke samenstelling van de raad, wordt elk thema belicht vanuit verschillende invalshoeken en het is best boeiend om de vragen en verwachtingen van leerlingen en ouders te horen en die te toetsen aan je eigen ideeën. We hopen door positief overleg en creatief denken de kwaliteit van het schoolleven te vergroten en dat in een hartelijke sfeer. Daarbij hoort een glaasje appelsap!

E. Marchand, leekracht Latijn

En het olympisch goud gaat naar ...

Hilde Meersseman startte haar loopbaan in het Lutgardiscollege in het schooljaar 1973. Alle lessen LO waren toen nog volledig gesplitst in jongens- en meisjesgroepen. Ook kregen de meisjes maar 1 uur LO, met daarbij 1 uur handvaardigheid. De jongens kregen 2 uur sport.

De lessen vonden in het begin zelfs nog plaats in de sportzaal van de Franstalige school aan de overkant van de straat. Stilaan kregen ook de meisjes recht op 2 uren sport en gingen alle lessen door in onze feestzaal. We hadden echter plaats te kort: een gordijn, gespannen tussen 2 volleypalen, vormde de fysieke scheiding tussen de jongens en de meisjes. Meisjes kleedden zich om op het podium achter de coulissen; de jongens verstopten zich achter de opgestelde kasten vooraan in de feestzaal. Dit zorgde steevast voor het nodige animo bij het begin en het einde van de lessen.

"...I'll kill the coach!"

Ondertussen werd het lesurenpakket nog uitgebreid met complementaire activiteiten sport. Het leerlingenaantal in de school groeide gestaag en we moesten uitbreiding zoeken. Die vonden we in de naburige gemeentelijke sporthal die we voor ettelijke uren afhuurden. Elke dag trokken Hilde, Sylvia en ikzelf in snel tempo naar die zaal. Franstalige tennissers die niet wilden kijken, een onopgeruimde zaal, allerlei technische problemen waren ons deel, maar we vonden het toch fijn dat we een sportzaal hadden. Eindelijk konden we eens binnen balsporten aanbieden, zonder last te ondervinden van de joelende kinderen van de basisschool rondom ons.

De nieuwe vleugel met sportzaal werd gebouwd; we waren dolgelukkig. Eindelijk een volwaardige sportzaal. Een plan van wie wanneer de zaal gebruikt, maakten we samen op zodat alles op wieltjes kon lopen. Zo werkten we vele jaren gezellig samen.

Onze collega Sylvia Huysmans moest ons echter wegens te weinig LO-uren verlaten. Er brak dus een periode aan met 2 leerkrachten LO waarbij we in goede samenwerking allerlei bijkomende taken van de sport onder elkaar

verdeelden. Zo verliep het weer ettelijke jaren... Met de tijd lieten de spieren en gewrichten het hier en daar wat afweten, maar het bleef plezierig lesgeven.

De laatste jaren was een moeilijkere periode voor Hilde door veel onheil in haar persoonlijke leven. Zij besloot om halftijds te werken en Sarah Knops kwam ons als LO-lerares vervoegen.

De tijd staat niet stil, de leefomstandigheden veranderen en zo komt het ogenblik dat Hilde na 35 jaren in het LCO het besluit genomen heeft meer tijd voor zichzelf en voor haar dochter te nemen.

Hilde, we wensen jou nog veel geluk en mooie dagen toe...

E. Viaene, leerkracht LO

Van Afrika tot in ...

Interview met M. Pollin

Je bent de oudste leerkracht van het Lutgardiscollege en toch ben je hier nog niet zo lang. Wanneer ben je op het LCO aangekomen?

Dat was in september 2007 om mevrouw Vandeputte te vervangen die met zwangerschapsverlof was voor haar tweede zoontje. Nadien heb ik mevrouw Verbeken vervangen. Dat doe ik nog altijd.

Waar en wanneer is je schoolloopbaan begonnen?

Ik ben in 1964 afgestudeerd aan de Normalschool – zoals dat toen heette – van Gent. Ik ben afkomstig uit West-Vlaanderen en heb mijn humaniora in Brugge gedaan. Werk vinden in het onderwijs was in die periode niet gemakkelijk. Na een jaar legerdienst in Duitsland, kon ik mijn droom realiseren: naar Afrika vertrekken.

Ben je alleen vertrokken?

Neen! Ik was intussen gehuwd. Samen met mijn echtgenote ben ik eind 1967, per boot vanuit Marseille, naar Côte d'Ivoire vertrokken.

Zijn jullie daar lang gebleven?

Gedurende elf jaar heb ik daar lesgegeven (Frans en Engels) in een secundaire school in Bouake, de tweede stad van het land. Daar zijn ook onze kinderen geboren. Ik denk nog met veel plezier en voldoening aan die tijd.

Wat heb je daarna gedaan?

Onze volgende etappe was de Verenigde Staten van Amerika, waar ik mijn 'master' behaald heb. In september 1981 zijn we naar Frankrijk gegaan waar ik tien jaar lang Frans heb gegeven aan 'niet-Franstaligen'.

Een boeiende carrière, zo te horen! Maar we zijn nog maar in 1991.

In september 1991 zijn we naar Rwanda vertrokken. Ik was daar directeur van een secundaire school. Een moeilijke, maar uitdagende tijd! Spijtig genoeg hebben we het land moeten verlaten omwille van de genocide in april 1994.

Je was na al die jaren terug in België!

Ja, en dat was een hele aanpassing! Het was de eerste keer dat ik kennis maakte met het Belgische schoolstelsel. Ik heb in verschillende scholen vervangingen gedaan.

Ben je sinds 1994 in België gebleven?

Neen! Begin 1997 zijn we naar Pakistan vertrokken. Daar was ik directeur van een scholengroep met lager, middelbaar en hoger onderwijs. Dat was een hele ervaring. Het is daar totaal anders dan bij ons in België. Ik pas me gemakkelijk aan, het was dus geen probleem.

Waarom ben je dan teruggekomen?

Omstandigheden, onafhankelijk van mijn wil, zorgden ervoor dat we midden 1998 Pakistan moesten verlaten. Terug in België heb ik weer interims gedaan in verschillende scholen.

Wat dat het einde van M. Pollin als 'globetrotter'?

Gelukkig niet! Eind 2000 kreeg ik een fax van het KAB (Koninklijk Atheneum Bensberg, Duitsland) waar ze een leraar Frans nodig hadden. Ik ben meteen vertrokken. Helaas besliste minister Flahaut om alle Belgische militairen uit Duitsland terug te halen en werd de school definitief gesloten in juni 2003.

Dan was het toch wel tijd voor een welverdiend pensioen?

Eigenlijk niet! Omdat ik niet benoemd was, moest ik nog enkele jaren verder werken tot 65 jaar. Zo heb ik het voorrecht gehad mijn loopbaan te beëindigen op het Lutgardiscollege.

Is nu de tijd gekomen om rustig in de zetel te zitten?

Zeker niet! Ik kan Afrika moeilijk vergeten. Daarom ben ik van plan om terug te gaan en daar een handje toe te steken.

We wensen je nog vele mooie jaren en tijd om te genieten!

Dany Geldof, leerkracht Frans

Beestige buren

Bosexcursie in het Zoniënwood

Op donderdag 23 oktober 2008 maakten de leerlingen van de eerste graad een uitstap naar het Zoniënwood. Alle tweedejaars leerlingen vertrokken rond 8u30 te voet richting Rood Klooster te Oudergem om een oriëntatiespel voor de vakken aardrijkskunde en biologie te spelen. Daarna gingen we met de bus naar het bosmuseum te Groenendaal, waar we een geleide wandeling per klas door het bos kregen. Onze gids Eric kon ons trots vertellen dat hij maar liefst 1000 hectaren bos in zijn beheer heeft als boswachter. Het Zoniënwood is een groot bos dat meer dan 4000 hectaren groot is. Het geheel wordt beheerd door zowel Vlaanderen, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als het Waals gewest. Aansluitend zijn er nog diverse privébossen en het Arboretum dat eigendom is van de Koninklijke Schenking.

Het Zoniënwood ligt op het grondgebied van de Vlaamse gemeenten Sint-Genesius-Rode, Hoeilaart, Overijse en Tervuren, de Brusselse gemeenten Ukkel, Watermaal-Bosvoorde, Oudergem en Sint-Pieters-Woluwe en de Waalse gemeenten Terhulpen en Waterloo. Het Zoniënwood werd aangelegd door priors en rijke mensen.

Het bos bestaat voornamelijk uit beuken, die ongeveer 200-250 jaar oud kunnen worden, en elk jaar zijn er veel zaailingen. Je ziet een duidelijk verschil tussen een eik en een beuk aan de schors. Door de opwarming van het klimaat geven de beuken slechts om de twee jaar beukenootjes. En dit jaar zijn er geen beukenootjes te vinden. Ook kon de boswachter ons vertellen dat er een honderdtal nestkastjes voor bosuilen geplaatst waren. Maar

helaas zullen er volgend jaar weinig jonge bosuilen geboren worden omdat er geen beukenootjes zijn voor de muizen (muizen zijn het voedsel voor uilen).

De boswachter vertelde ons ook dat de bomen bloemetjes kunnen hebben, alleen zien we ze niet omdat ze héél klein en groen van kleur zijn. De eik heeft eikels en een beuk levert beukenootjes.

Ondertussen waren we met onze wandeling aangekomen aan een oude overwelfing van de Ijse, gemaakt uit Spaanse stenen. We mochten niet in de tunnel omdat deze bouwvallig is en omdat de vleermuizen hier overwinteren. Vleermuizen zoeken vochtige ruimten op om hun winterslaap te doen. Vleermuizen zijn zoogdieren.

Deze ondergrondse tunnel uit de 16de eeuw is meer dan 100 meter lang, heeft verschillende zalen en gaat tot aan het klooster. Het is bekend dat Jan van Ruusbroec (een schrijver) hier geleefd heeft. Ook Keizer Karel is hier geweest. Een beetje verderop stond er vroeger een kapel uit marmer en een speeltuin voor de rijken met onder andere een haagdoolhof en een wip. Er was ook een

haan om met pijlen op te schieten. De mensen die mochten komen waren die dat geld gaven aan deze priorij. Tegenwoordig zijn er ook nog recreatieve mogelijkheden zoals wandelen, paardrijden, fietsen, picknicken, spelen enz. ...

Boswachter Eric vertelde verder dat de aarde voor 3/4de uit water bestaat, dat 2/3de onbewoonbaar gebied (woestijn, ...) is, en dat wij op 1/3de wonen. Alle vervuiling komt van dit deel.

Ondertussen waren we weer aan een mooi plekje gekomen met hoge bomen van ongeveer 50m (kathedraalhoogte).

Vroeger waren er meer linden, maar deze werden vervangen door beuken. De linden trekken veel insecten aan, vandaar lindehoning. Lindehout is zeer licht en dus

geschikt voor houtsculpturen. Er worden regelmatig openbare houtverkopen georganiseerd die veel geld opbrengen.

Ook de bodem is door onze gids uitgelegd. Zo bestaat de bosbodem van het Zoniënwoud uit zand en klei. In de bovenste humuslaag (ontbinding van plantaardig en dierlijk materiaal) blijft het water langer zitten en door de schaduw, gevormd door de bomen, droogt de bodem niet zo snel uit.

In 1990 waren er zware herfststormen waardoor veel takken afwaaiden en bomen omvielen. Deze dode boomresten hebben ze laten liggen. Deze zijn gaan rotten en dat is dan voedsel voor de levende bomen en dieren (insecten).

Om een inventaris te maken van de dode bomen werken de boswachters met een GPS (soms ook met een ander toestel). Jaarlijks worden er zo'n 30000 bomen aangeplant.

En natuurlijk werd er ons ook nog interessante uitleg gegeven over de bosdieren. Zo zijn muizen, vossen, ratten, katten, insecten, uilen en andere vogels, herten, hermelijnen, dassen, (Koreaanse) eekhoorns, salamanders, enz.

allemaal inwoners van dit bos. Sinds kort heeft men ook een nieuwe inwoner in het Zoniënwoud ontdekt: het everzwijn, dat min. 100 kg kan wegen. Een hert kan zo'n 200 à 250 kg wegen, een ree weegt zo'n 25 kg.

Ook halsbandparkieten leven hier, maar horen hier niet thuis. Deze exotische vogels, zijn hier gekomen doordat ze door de mens losgelaten werden. Ze migreren nu naar plaatsen waar meer geschikt voedsel is voor hen bv. Tervuren (daar zijn veel kastanjes).

Voor de dieren worden struiken aangeplant: reeën knabbelen aan de blaren, de zaden zijn voor kleinere dieren zoals de muizen, bessen worden door de vogels opgegeten. Deze aanplantingen zorgen voor diversiteit in de plantenwereld.

Door de verandering van het klimaat gaan de vlinders te vroeg hun eitjes leggen waardoor de koolmeesjes die dat eten, minder te eten hebben op het ogenblik dat ze dit nodig hebben.

We kregen ook nog uitleg waarom en hoe we teken moeten verwijderen. Ze moeten binnen de 48 uur verwijderd worden met een speciale tang zoniet kan de ziekte van Lyme optreden. Deze ziekte kan de zenuwen, de gewrichten of de spieren aantasten.

Om onze boswandeling te beëindigen waarschuwde gids Eric ons voor het gevaar van bosbranden. Regelmatig zijn er wel hier en daar bosbranden, vaak veroorzaakt door de vonken die vrijkomen bij het remmen van treinen of trams. Deze vonken slaan over op droge planten en varens die zich in de spoorbermen bevinden. Soms branden er 1 à 2 ha bos af.

Met heel veel interessante informatie keerden we rond vier uur terug naar het Lutgardiscollege.

Kato, leerling van 2D

Bezinningsdagen van het zesde jaar

De bezinningsdagen waren weer een hoogtepunt in het schoolleven van onze 6dejaars. Op school zelf is er in allerlei lessen meer en meer plaats om te praten, te discussiëren en gedachten uit te wisselen. Maar samen eens iets doen en beleven, dat is minder vanzelfsprekend. De leerlingen konden kiezen uit vier mogelijkheden. Je vindt telkens enkele korte impressies en evaluaties :

1. op “bouwkamp” naar Bellingen o.l.v. dhr. Fleurbaey

- “Ik heb tijdens deze twee dagen geleerd dat je met weinig ook tevreden kan zijn, en dat het belangrijk is om met vrienden en familie te zijn met wie je goed overeenkomt en bij wie er een leuke sfeer is. Toen er hulp nodig was bij het omhakken van bomen was er echt wel teamwork. Ik heb ook geleerd dat je alles in het leven niet té serieus moet nemen, maar af en toe ook gewoon plezier moet hebben.”

“Ik heb ook geleerd dat je alles in het leven niet té serieus moet nemen, maar af en toe ook gewoon plezier moet hebben.”

- “Ik heb geleerd dat je in groep veel meer kunt bereiken dan enkel met twee. Omdat je bezig bent met medeleerlingen heb je heel wat materiële zaken helemaal niet nodig. Zo heb ik mijn TV of computer niet gemist. Vooral bij het kampvuur is dat duidelijk. Daar zijn als groep, mensen om je heen hebben is voor mij belangrijker dan iets materieels.”

2. werken in de kinderboerderij in Mechelen o.l.v. dhr. Van den Broeck

- “we hebben een goede sfeer kunnen creëren in de groep, ook al waren we met mensen met wie we normaal niet spreken.”
- “Ik heb mensen leren kennen die al bij mij in hetzelfde jaar zaten sedert het eerste, maar tijdens deze dagen ben ik pas echt met hen beginnen te praten. De groepen waren niet zoals altijd. Hierdoor leer je nieuwe mensen kennen.”
- “Zelfs minder leuke karweitjes zoals stallen uitmesten blijken leuk te zijn als er goed in groep wordt samengewerkt. Er blijft dan nog meer dan tijd genoeg over om je te ontspannen en te amuseren. Als de groep zelfstandig naar de bestemming moet gaan, versterkt dit de het groepsgevoel. Het is wel jammer dat niet iedereen die motivatie kan opbrengen.”

3. Brussel bekijken met sociale en ecologische ogen o.l.v. mevr. De Winckeler :

- Ik vond de planning echt leuk, we hebben Brussel leren kennen op een andere manier. Er was een goede sfeer in de groep. We zijn ook in contact

gekomen met hoe het er aan toe gaat met de vluchtelingen in ons land. Ik heb toch heel wat bijgeleerd over de mensheid.”

- “We hebben gezien hoe mensen proberen te overleven in een ander land, en we hebben geprobeerd hen te begrijpen, hen een kans te geven. We waren er getuige van hoe mensen die door onze maatschappij worden uitgesloten, toch proberen erin te geraken.”

- “Ik vond de hele tweedaagse goed georganiseerd. Ik heb leuke ervaringen gehad met de groep en de leerkracht. Door de tweedaagse heb ik de leerkracht beter leren kennen. Tijdens de tweedaagse hebben we ook gezellige momenten gehad samen (’s middags aan tafel).”

4. meeleven in de abdij van Affligem

- “Ik vond het zinvol om eens stil te staan en na te denken (mediteren) over je leven. Gewoonweg alles rondom ons eens te vergeten, was weer iets nieuws voor mij. Ik had daar nooit veel tijd aan besteed.”

- “Toen we Broeder Patrick hoorden spreken, merkte ik dat je met weinig heel gelukkig kunt zijn. En dat je vrolijk kan leven als je in jouw doel constant blijft

geloven. We waren met niet teveel mensen en dat was gezellig. We mochten gemakkelijke activiteiten doen. Het was niet te vermoeiend en ook niet te vervelend. De perfecte balans tussen de 2 aspecten.”

Ik besluit hieruit dat veel leerlingen dan wel geen leerstof hebben gezien, maar wel mooie dingen hebben meegemaakt, waaraan ze nog vaak zullen aan terugdenken. Met nogmaals dank aan mijn collega’s die van zichzelf het beste hebben gegeven.

J. Vermeir, leerkracht godsdienst

Puur natuurtalent

Naar jaarlijkse gewoonte namen nu ook verschillende leerlingen deel aan de olympiades voor natuurwetenschappen. Op 26 oktober zwoegden vijf leerlingen uit het laatste jaar zich door de opgaven. Twintig meerkeuzevragen

moesten worden afgewerkt, en dan was het wachten op de uitslag. Gelukkig viel deze mee voor iedereen: al onze deelnemers waren geslaagd.

Bovendien kon Valerie Vansteenbergen zich plaatsen voor de tweede ronde. Een reden voor een gesprek met onze reporter.

Beste Valerie, hoe kwam je er toe je in te schrijven?

Chemie is steeds één van mijn favoriete vakken geweest. Ik vond het wel leuk mijn kennis eens te meten met anderen. Bovendien denk ik eraan om volgend jaar farmaceutische wetenschappen te volgen zodat chemie ook volgend jaar voor mij een hoofdvak blijft.

Hoe viel de olympiade mee?

Ik ben er zeker niet zomaar als toerist naar toe gegaan. Samen met dhr. Fleurbaey zijn we enkele middagen samen gekomen om de leerstof van de vorige jaren te herhalen. Toch bleef ik zenuwachtig: een onvoldoende zou mijn toekomstplannen misschien wel in de war brengen. Eens ik de vragen zag viel alles wel mee. Alhoewel ik wist dat ik het niet slecht gedaan had dacht ik nog niet dat ik er al door zou zijn. Ik wist helemaal niet waar de grens lag. De organisatoren bepaalden dat iedereen met 84 % geslaagd was. Ik behaalde 89, wat neerkomt op drie fouten. Persoonlijk dacht ik dat Lindsay er door zou zijn. Zij had zich samen met mij ook goed voorbereid. Jammer voor haar strandde ze op 1 vraagje.

Hoe zien je chemische toekomstplannen er uit?

Ikzelf zal zeker meedoen aan de tweede ronde, al is het maar om er eens bij te zijn. Er waren mensen met de maximum score, dus dat zegt al genoeg! Maar ik zal er nog steeds mijn best voor doen. Misschien doe ik in juli mee voor het ingangsexamen geneeskunde. Ik zou ook nog preciezer willen weten welke toekomstmogelijkheden je als scheikundige allemaal hebt. Daarom plan ik enkele gesprekken met beroeps- en onderwijsmensen. Hopelijk ben ik dan voldoende voorbereid op mijn latere studies

Ziet er veelbelovend uit. Alvast veel succes!

F. Fleurbaey, leerkracht natuurwetenschappen

Körperwelten

Donderdag 13 november zijn we voor het vak biologie met de 2de graad naar “Körperwelten” geweest. We zijn om 13u15 aan de school vertrokken en zijn richting Herman Debroux gestapt om daar de metro te nemen naar “Körperwelten”.

“Körperwelten” is een tentoonstelling over het menselijk lichaam. We zagen longen van een roker en een niet-roker, spieren van sportmensen bv. voetballers en van de gewone mens, de spieren van een gorilla, onze

ingewanden, het bloedvatenstelsel, enzovoort. Ook zagen we de ontwikkeling maand per maand van embryo tot baby.

Het was een leerrijke en interessante namiddag over het lichaam.

Kelly en Pauline, leerlingen van 3C

Op donderdag 13 november zijn we met de metro naar Körperwelten gegaan. Toen we aankwamen stonden er veel mensen te wachten aan de ingang. In de tentoonstellingszaal waren er veel geplastineerde lijken en lichaamsdelen. Ik vond het heel leerrijk. Je kon daar het verschil zien tussen longen van mensen die nooit gerookt hebben en mensen die wel gerookt hebben: die waren heel zwart! Het ergste vond ik de embryo's en de foetussen. Ik vond het enorm fascinerend hoe klein die embryo's zijn en dat je toch de vingertjes al

"Ik vond het enorm fascinerend hoe klein die embryo's zijn en dat je toch de vingertjes al kan zien."

kan zien. Wat me ook geraakt heeft, is het verhaal van Leen, een meisje van 17 jaar die zwanger was en die wegens angst dat iemand het zou merken, heeft zelfmoord gepleegd door verdrinking. Haar lichaam is in Duitsland,

waar ook de rest van de geplastineerde lijken worden tentoongesteld. Je kon er ook een filmpje zien over hoe de lijken worden geplastineerd. Het was heel erg interessant. Aan het einde van het bezoek waren er bij de uitgang twee boeken: een boek was er om je commentaar in te schrijven en het andere boek was er om jezelf aan het museum te doneren als je dood bent.

Leonora, leerling van 3B

Radio LCO

Op dinsdagmiddag 2 december organiseerden de leden van de leerlingenraad van de eerste graad een muziekproject op de speelplaats met de naam: "Radio LCO". Zodra de bel 's middags was gegaan, begonnen we alles klaar te zetten onder het afdak. Er was ook een kleurig spandoek van "Radio LCO". Om het initiatief een feestelijk tintje te geven was er voor iedereen een

beker fruitsap voorzien. Een première is altijd een beetje spannend en deze was het ook: het lukte niet meteen om de muziekinstallatie te doen werken! Tot onze grote opluchting kwamen na een kwartiertje de eerste technotonen uit de boxen! Het was leuk om te zien hoe iedereen zich amuseerde. Ook de kinderen van de lagere school gingen helemaal uit de bol en onze leerkrachten kwamen een kijkje nemen. Het was een echt succes. Voor we het

laatste liedje gingen draaien, hadden we aan Stijn uit het vierde jaar gevraagd om te beatboxen: hij is er keigoed in.

We hebben nu de smaak te pakken en willen regelmatig op dinsdag muziek draaien op de speelplaats. Het is de bedoeling om telkens een ander genre aan bod te laten komen.

Als jullie ook een van jullie lievelingsgenres te horen willen krijgen, weet het ons dan te vertellen!

Lorre, leerlingenraad

Bezoek aan het justitiepaleis

Op maandagvoormiddag 24 november bezochten we met de leerlingen van de zesde Latijnse het justitiepaleis in Brussel. Dit bezoek sloot aan bij de lessenreeks rond retoriek in het eerste trimester. Wij lazen een pleidooi van de beroemde redenaar Cicero: de "Pro Milone", waaruit we heel wat konden leren over het functioneren van het Romeinse rechtsapparaat. We wilden dit graag toetsen aan de hedendaagse situatie en iets leren over de werking van de Belgische justitie. Ook voor de toekomstige studiekeuze van de leerlingen kon dit bezoek misschien verhelderend zijn.

Enkele indrukken van de leerlingen:

“Op 24 november gingen we met de klas van Latijn naar het justitiepaleis. Bij onze aankomst kwamen we terecht in de ‘salle des pas perdue’, een soort van inkomhal waar de advocaten met hun cliënten afspreken en nog wat overleggen over de zaak. In het centrum van die reusachtige zaal, konden we de binnenkant van de enorme gouden koepel bewonderen. Na enkele minuten kwam er een advocaat in toga naar ons toe en zij heeft ons rondgeleid. Het paleis is heel groot,

maar heel veel van de ruimtes worden niet gebruikt en dat is wel spijtig want het is echt een heel mooi gebouw. Het dateert van het einde van de 19de eeuw en was toen het grootste in de wereld. Er zijn meer dan 400 zalen. Het gebouw werd opgetrokken op “Galgenberg”, de plaats waar in de middeleeuwen veroordeelde misdadigers werden opgehangen. Het is hier dat Vesalius 's nachts lijken kwam stelen om de menselijke anatomie te bestuderen! Om plaats te hebben voor het gebouw moesten ze, spijtig genoeg, een deel van de Marollen met de grond gelijk maken en dat lokte veel negatieve reacties uit bij de buurtbewoners.

Onze gids toonde ons ook de monumentale trap die vertrekt vanuit de Marollen. Langs deze weg moesten vroeger de misdadigers het Justitiepaleis binnenkomen. De bedoeling hiervan was vooral dat de misdadigers zagen hoe imposant het Justitiepaleis was wanneer ze aankwamen. Ook moest het een beetje een nederig gevoel geven bij hen, denk ik.”

“Elk rechtbank heeft zijn speciale plaats, en omdat er niet genoeg plaats is in het justitiepaleis zelf is, moesten die rechtbanken zich op andere plaatsen in de stad vestigen.

Na een algemene uitleg over de verschillende rechtbanken, kregen we de kans om de start van een assisenzaak bij te wonen. Nadat we eventjes verdwaald waren in de eindeloze gangen, kwamen we aan bij het Hof van Assisen. Onze identiteitskaarten werden gecontroleerd en we moesten voorbij een metaaldetector. Daarna mochten we de zaal betreden. We waren benieuwd want niemand van ons had al eerder een proces bijgewoond. Het proces begon en eerst sprak de rechter en ze vertelde aan de leden van de jury waarover de zaak ging en wat er van hen de komende dagen verwacht werd. De advocaat-generaal las daarna de akte van beschuldiging voor en gaf een gedetailleerd verslag van alle getuigenissen. Het proces ging over een man die in een Grieks restaurant werkte en een collega vermoord had die de rest van het personeel wekenlang had geïntimideerd en uitgedaagd. De advocate die ons begeleidde vertelde dat de verdedigers waarschijnlijk zouden zeggen dat het slachtoffer de moord had uitgelokt en op die manier strafvermindering zouden bekomen voor hun cliënt. Daarna hebben we een deel van de ondervraging van de beschuldigde gezien. Op het moment zelf dacht ik er niet echt over na dat we met een moordenaar in dezelfde zaal zaten. Maar zelfs nu doet het me nog steeds niets, het is maar een mens van vlees en bloed, denk ik dan. Bovendien ging hij niet met een wapen tevoorschijn komen, dus was er geen reden tot "paniek".

"Op het moment zelf dacht ik er niet echt over na dat we met een moordenaar in dezelfde zaal zaten."

"We waren erg verwonderd toen we hoorden dat sommige mensen elke dag naar het justitiepaleis komen omdat ze dit een leuke manier vinden om hun dag door te brengen! Wij hebben slechts een deel van het proces kunnen zien, want het geheel duurde een hele week."

"Ik vond die dag heel interessant, want ik was het justitiepaleis nooit binnengaan en ik wist niet dat het zo mooi en groot was. Maar wat ik het leukste vond, was dat proces. Ik had echt nooit een rechtszaak in het echt gezien en ik wist niet hoe

het eigenlijk verliep. Ik dacht niet dat het zoals in de films was. Ik heb nu echt wel een mooi beeld, zowel van het Belgische als van het Romeinse recht.”

E. Marchand, leerkracht Latijn

met dank aan de verslaggeefsters van 6 LaMT, Christel, Freyja, Julie en Marie-Charlotte

Hola que tal

Productie: Theater Antigone

Tekst en spel: Jan Sobrie, Peter Monsaert en Chun-Hee Lommelen

Vormgeving: Giovanni Vanhoenacker

Beeld: Peter Mosaert

Coach: Jos Verbist

In het toneelstuk interpreteert Peter Monsaert de hoofdrol, namelijk de rol van Dimitri Baert of Dimi. Dimi speelt op zijn beurt Vanessa, een zangeres. Zijn beste vriend is Marnix Pauwels, vertolkt door Jan Sobrie, die in de showbizwereld Vanessa's manager Bob is. Een derde personage is Angélique, een Aziatisch meisje, gespeeld door Chun-Hee Lommelen, met wie de hoofdrolspeler Dimi een relatie heeft.

De manier waarop de figuren worden waar gemaakt, vind ik meer dan geslaagd. Op niveau van type-casting vond ik vooral Marnix heel goed gekozen. Z'n naar achter gekamde haren, z'n bril en zijn beschaafde kleding pasten uitstekend bij zijn seutige karakter en zijn onzekere blik die misschien toch iets onbetrouwbaars uitstraalde.

Dimi was eerder losbollig, naïef; hij moest dan ook de gekste dingen dragen: ofwel niets, ofwel een Pinocchikostuum, of hij ging als travestiet het podium op.

Om wat variatie onder de personages te brengen, is er gekozen om de rol van Dimitri's vriendin te laten vertolken door een Aziatisch meisje, wat volgens mij zeker in de smaak viel bij het publiek.

De tekst was niet langdradig en goed gevonden door dikwijls gebruik te maken van humor. Hij paste ook bij het acteren zelf, wat belangrijk is.

De acteurs hadden het publiek vanaf het begin van de opvoering al mee door een slimme zet, namelijk het uitkleden van Dimi door Marnix. Er kwam ook genoeg reactie vanuit het publiek wanneer dat de bedoeling was, onder andere bij momenten van hilariteit.

Mijn oordeel is dus al bij al positief, maar het verhaal op zich was helemaal mijn smaak niet. Het roken tijdens het begin van de voorstelling vind ik een negatief element. Zoiets is helemaal niet gepast en bijna respectloos ten opzichte van het publiek.

Ook het bloedige einde wekte nogal absurditeit op. De eindscène kwam zowaar uit het niets en vond ik niet gelukt.

Darine, leerling van 5B

De verandering

Waar ik woon, hangen de wolken laag. Ze lijken de bruine velden te raken, ze glijden in de oneindige hemel zoals de pluimen van een zwaan. Er waren zwanen in het meer, de eerste dag dat ik op het kasteel toekwam en Leah ontmoette. Vandaag zijn ze er nog, maar de rest is veranderd. Niemand kan wegvegen wat er gebeurd is. Ik zal nooit meer het onschuldige meisje zijn dat ik was. Voortaan ben ik iemand anders.

Alles gebeurde die eerste winterdag, wanneer ik Leah ontmoette. Het was een mistige dag en er lag een dikke laag verse sneeuw. Ik stapte blindelings naar het kasteel, ik had het koud en je kon niets zien met deze mist. Langzaam begon ik vlugger te stappen, ik mocht niet te laat aankomen, ik moest en zou deze job hebben. Ik zocht al maanden een job om de geneesmiddelen te kunnen kopen voor mijn zieke moeder. Een harde knal verstoorde mijn gedachten. Ik tuurde in de mist. Enkele meters verderop zag ik een schim. Ik sloot mijn ogen, hield mijn adem in en luisterde aandachtig. Wanneer ik mijn ogen weer opendeed, stond er een meisje voor mij. Ze had een bleek gezicht, zilverblond haar en leek veertien, misschien vijftien jaar oud.

“U moet Aggie zijn, mijn nieuwe hofdame,” zei het meisje.

“Euh ... Ja” antwoordde ik twijfelend.

“Ik ben Leah en ik wil niet dat je hier komt.”

“Je vader heeft mij gezegd dat ik op je moet passen.”

“Mijn vader heeft niets te zeggen,” beet ze me toe en ze liep sierlijk weg.

«Wat een moeilijk meisje» dacht ik en ik liep verder in de richting van het kasteel.

Opeens voelde ik iets ijskouds aan mijn voet. Ik keek ernaar en zag dat ik mijn voet in een meer had gestoken. Het meer was reusachtig, ik kon het einde ervan niet zien. Er waren prachtige zwanen. Onverwachts draaiden ze zich allemaal om en zwommen naar mij. Een verschrikkelijke gil gooide me op de grond van de schrik. Ik kwam vlug overeind en zag dat Leah enkele meters verderop stond. Zij had gegild. Ze keek recht voor zich. Ik volgde haar blik en zag het lijk van een zwaan. Leah viel op haar knieën, nam de zwaan in haar armen en schreeuwde. Ik probeerde dichterbij haar te komen maar ik kon haar niet bereiken, net alsof er een onzichtbare muur was. Ik riep haar naam, maar ze hoorde me niet of luisterde niet. Plots nam ze een mes en sneed ze het vel van de zwaan eraf. Ze gooide het vel op haar rug en sprong in het meer. Ik durfde nu eindelijk dichterbij te komen. Toen ik keek naar de plek waar Leah gesprongen was, kon ik mijn ogen nauwelijks geloven. Leah was er niet meer, maar er was een zwaan, een levende zwaan.

Later heb ik meerdere versies gehoord over wat Leah overkomen is. Ik ben de enige die weet dat Leah haar leven gaf aan de zwaan.

Wanneer ik nu de zwanen in het meer zie, weet ik dat Leah erbij is. Ze is zeker de mooiste.

Einde

Molly, leerling van 4C

The Falling Man

“Lonely ten second journeys, the only visible fatalities in a day that claimed thousands.”

Everyone knows the stories. The first minutes of confusion, the succeeding hours of panic, the heroic efforts of rescue workers and the people that jumped. News stations reported the jumpers, they even showed images of the public’s reaction, but no one showed the jumpers. No one except for one man. Photographer Richard Drew took a picture of one man falling, upside down and perfectly aligned with the building from which he jumped. He sent it to a

newspaper, The Morning Call, and they printed it. And then the real explosion came. People reacted so heavily to the picture that the paper retracted it immediately. The picture has never been published since. What caused such a fury among the public? Many seemed to believe it was the confrontation of the choice the jumpers were faced with. Would you have stayed in the building or have jumped? Peter Cheney was asked to identify *the falling man*.

After a long search he thought he found who he was looking for. Norberto Hernandez was a chef at Windows On The World, a restaurant on the 106th floor. His family was outraged by this accusation, for they are deeply religious and suicide is a

mortal sin. Tom Junod, a writer deeply touched by the picture, decided to re-open the investigation. He cleared Norberto's name by identifying the colour of his t-shirt. One thing he did agree with, was that *the falling man* worked for Windows On The World. After extensive research, he assumed it was Jonathan Briley, a sound technician in the restaurant. To this day no one knows 100% who *the falling man* is. It's been seven years and the controversy over the picture still hasn't settled down. The picture hasn't been published since that fateful day. Maybe it's because, until this day, no one knows what they'd do, what choice they'd make. What about you? Would you jump?

When I watched the documentary I felt the same way I feel watching any 9/11 related video: a huge sense of sadness, anger and frustration. Sadness because of all the lives lost, anger because of the all the innocent people involved and frustration because I couldn't do anything. *The Falling Man* was a real eye-opener. I never realized before what it must have meant for the jumpers. Sure, I'd heard, back in 2001, that people had jumped, and maybe it was stuck somewhere in the back of my head, but I just forgot about it. Too young to comprehend what was truly going on, I had never heard of *the falling man* until now. It's only now that I realize what he must've been confronted with, and not just him, but all of them. Even the people that didn't jump, the people stuck in buildings. What do you do in situations like that? Call up all

your loved ones to say goodbye? Pray that you'll be kept safe? Give up and realize that you might actually not make it? And what happens when you see other people jump? Do you stay? Do you follow them? I can't imagine how hard it must be to make a decision like that. One man in the documentary put it well: "They were executed, but they chose how. This was the one thing they had control of. And it must've been nice to be out of the heat and smoke. I guess it must have felt like you were flying."

One woman said *the falling man* looked poised, graceful. It looked as if he could fly.

The falling man was a jumper. He was also a son, a brother, a friend. No one knows who *the falling man* is.

And now we probably never will.

Mallika, leerling van GB

Source: <http://www.youtube.com/watch?v=BXnA9FjvLSU>

Zonder woorden

Kalender 1ste trimester schooljaar 2008-2009

Een trimester is, achteraf bekeken, snel voorbij. Het is nuttig om even terug te kijken naar wat geweest is. Daarom zetten we nu enkele activiteiten op een rij.

September		
1/9	maandag	start van het nieuwe schooljaar
5/9	vrijdag	de leerlingen volgen een viering in de St.Juliaankerk
8/9	maandag	's avonds vergadert de ouderraad
11/9	donderdag	de pedagogische raad vergadert rond eindwerken
18/9	donderdag	algemene ouderavond
		de pedagogische raad vergadert nogmaals rond eindwerken
25/9	donderdag	evacuatieoefening
29/9	maandag	de leraren komen samen voor een vakvergadering
Oktober		
2/10	donderdag	het 6de jaar gaat op bezinning in Affligem, Bellingen, Brussel en Mechelen
		ontmoetingstweedaagse voor de leerlingen van het 1ste jaar in De Bosberg in Houthalen
9/10	donderdag	de 2de graad heeft een sportdag in het BLOSO-domein van Hofstade
		's avonds vergadert de schoolraad
10/10	vrijdag	de leerlingen krijgen hun 1ste rapport
13/10	maandag	in het kader van het GOK-beleid gaan vandaag de huiswerkklassen van start
		's avonds vergadert de ouderraad
14/10	dinsdag	het 5de jaar bezoekt Rijsel in het kader van de lessen Frans
17/10	vrijdag	oudercontactavond
18/10	zaterdag	de oudleerlingenbond vergadert
23/10	donderdag	de 1ste graad gaat voor een educatief bosspel en in het kader van de lessen aardrijkskunde en biologie naar het Rood Klooster en het bosmuseum van Groenendaal
		de pedagogische raad vergadert rond vakgroepwerking
		de ouderraad organiseert 's avonds en in samenspraak met het Davidsfonds een thema-avond rond jongeren en drugs

24/10	vrijdag	de 2de graad gaat in Kinopolis kijken naar de film Los van Jan Verheyden
		het 5de jaar volgt de theatervoorstelling Hola Que Tal bij in Bozar
27/10	maandag	begin van de herfstvakantie
November		
10/11	maandag	facultatieve vrije dag
12/11	woensdag	de 3de graad bezoekt de tentoonstelling Körperwelten
13/11	donderdag	de 2de graad bezoekt de tentoonstelling Körperwelten
		's avonds vergadert de ouderraad
17/11	maandag	personeelsvergadering
22/11	zaterdag	kippenfestijn van de ouderraad
24/11	maandag	de 6de Latijnse bezoekt het Justitiepaleis en bekijkt het verschil tussen onze rechtspraak en het Romeins recht
25/11	dinsdag	de schoolraad vergadert voor de 2de keer
28/11	vrijdag	het 6de jaar verzorgt een wervelende Sinterklaasshow
		het 2de rapport is een proefversie van ons informaticasysteem Informat
December		
2/12	dinsdag	begin van de proefwerken voor de 3de graad
		de leerlingenraad organiseert een muziek-evenement op de speelplaats
8/12	maandag	begin van de proefwerken voor de 2de graad
10/12	woensdag	begin van de proefwerken voor de 1de graad
16/12	dinsdag	inhaaltoetsen
17/12	woensdag	de klassenraden buigen zich 2 dagen over de studieresultaten van de leerlingen
19/12	vrijdag	3de rapport en Kerstreceptie voor het personeel en andere genodigden
22/12	maandag	begin van de Kerstvakantie

Nog enkele belangrijke data

maandag 26 januari: pedagogische studiedag, de leerlingen hebben vrijaf

zaterdag 14 maart: opendeurdag en begin van de inschrijvingen

maandag 6 april: begin van de Paasvakantie